కథా కౌముది

వారసురాలు విద్యార్థి

"అమ్మా,ఇవ్వాళ నాక్ ఛాల్లా ఇంఫార్టెంట్ మీఠింగ్స్ ఉన్నాయ్. ఫోయినసార్కి మల్లి ఇంకోటి ఏధీ మొదల్పెట్టబాకు. నువ్ ఫోయిన సారి చేసిందాన్కి పోలీస్, కోర్టుస్ చుట్టూ థిరగాల్సివచ్చింది. మళ్లీ థిరగలేన్. నాకు ఇటువంటివాట్కి టైం లేద్" అని కొంచెం గొంతు పెంచి హెచ్చరించి బయలుదేరాడు కొడుకు. కోడలు కూడా లిప్ స్టిక్ రాసుకుని, పెదాలు చప్పరిస్తూ, ఒక చెవి ఇటు పడేసి విని ఉద్యోగానికి బయలుదేరింది.

అన్నపూర్ణమ్మ గారు కొడుకుకి ఇష్టమని, గుమ్మడి కాయ కూర కోసం ముక్కలు కోస్తూ గింజలు పక్కన పెడుతున్నారు.

అన్నపూర్ణమ్మ గారు అమెరికా రావడం ఇది రెండవ సారి. మొదటిసారి పదిహేనేళ్ల క్రితం మనవరాలుని పెంచటానికి వచ్చింది. ఇప్పుడు అదే మనవరాలు హైస్కూలు పూర్తి అవుతున్నది. గ్రాడ్యువేషన్ పార్టీ, ఒక్కగానొక్క కూతురు, దానికి నీ పేరే పెట్టుకున్నాము, నువ్వు రాక పోతే ఎలా అని మళ్లీ అమెరికా తీసుకు వచ్చి బంధించారు..

తనది పల్లెటూరు. తన ఊరిలో అందరూ తెలిసిన వారు అనేకంటే, తను చెప్పిందే చేస్తామంటారు. తను లేకుండా ఏ శుభ కార్యం జరగదు. ఆవిడ చేతులలో ఏది పడినా పచ్చగా పెరుగుతుంది, అందుకని ఆ పచ్చటి చేతులతో ఆశీర్వదించమని, పెళ్లికూతుళ్లని తయారు చేయటానికి, పెళ్లిళ్లకీ, సీమంతాలకి, బారసాలలకి, అక్షరాభ్యాసలకి ఊళ్లోవాళ్లే కాదు, పక్క ఊళ్ల వాళ్లు కూడా పిలుస్తారు.

నిజంగానే అన్నపూర్ణమ్మగారివి పచ్చని చేతులు. ఏ గింజ ఎక్కడ పడేస్తుందో గానీ, మొక్కలు ఏపుగా పెరుగుతాయి. కూరగాయ మొక్కలు విరగకాస్తాయి. ఒకసారి సొరపాదు బడి పంతులు గారి ఇంటి కప్పు పైకి పాకించింది. గంగాళం సైజులో సొర కాయలు విరగ కాసి, బీద బడిపంతులు ఇంటి కప్పు కూలినంత పనయ్యింది. ఇంకోసారి గుడి పక్కన ఉత్సవ విగ్రహాలు పెట్టే పందిరికి పొట్లపాదు ఎక్కించింది. పొట్లకాయలు మోకులల్లే తెగ కాసి వేలాడాయి. ముక్కోటి ఏకాదశికి ఉత్సవ విగ్రహాలు తీద్దామని ఆచార్లు గారు తెల్లవారకు ముందే స్నానం చేసి, మడి కట్టుకుని, సగం చీకట్లో ఆ పందిట్లోకి ప్రవేశించ బోయారు. గాలికి ఊగుతున్న దుడ్డు పొట్లకాయ ఒకటి ఆయన వీపు తట్టింది. చీకట్లో త్రాచుపాము అనుకుని ఆచార్లు గారు మూర్ఛ వచ్చి పడ్డారు. తరువాత ఆదిశేషుడుకి ఏదో అపచారం జరిగిందనుకుని ఉపవాసాలు పెంచి, ముక్కోటి ఏకదశి పూజలు మాత్రం బ్రహ్మాండంగా చేశారు. ఆ సంవత్సరం బోలెడు ప్రసాదాలు.

ఇక చెట్లయితే ఒకటిగాదు. ఊరుకి ఒక మూల ఉన్న తాటి చెట్లకి అన్నపూర్ణమ్మ గారి తాటి తోపు అని పేరు. ఊళ్లో పది గీత కార్మికుల కుటుంబాలు, టౌనులో రెండు కల్లు దుకాణం కుటుంబాలు వాటి మీద బ్రతుకుతున్నాయి. ఊళ్లో ఎక్కడపడితే అక్కడ మామిడి చెట్లు, కొబ్బరి చెట్లు. వాటి కాయలు అమ్ముకుని బ్రతికే వాళ్లూ ఉన్నారు. ఈ మధ్య పంచాయితీ వాళ్లు మామిడి, కొబ్బరి కాయలకి వేలం పాట పెడతానన్నారు. కరణం మున్సబులని దుమ్ము దులిపి, ఉతికి ఎండేసింది. ప్రతి ఒక్కళ్ల ఇంటి ముందు మామిడి చెట్టు, ఇంటి వెనుక గొడ్ల సావిళ్లకి ముందు జామ చెట్టు, "అన్నపుర్ణమ్మగారు మా అమ్మాయి పెళ్లికి పెట్టిన మామిడి పాదు, సీమంతానికి పెట్టిన జామ పాదు" అని చెపుతారు. తను పెట్టిన వేప చెట్లూ, చింత చెట్లూ, కొండ మల్లి చెట్ల మీద

కాకి గూళ్లే కాదు, కొంగల గుంపులు కూడా నివాసం ఉంటున్నాయి. ఒకసారి గొవర్నమెంటు వాళ్లు పెద్ద రోడ్డు వేస్తూ దారికి అడ్డంగా ఉందని ఓ తుమ్మ చెట్టును కొట్టేయబోయారు. తను వేసిన తుమ్మ చెట్ల మీద బోలెడు గిజిగూళ్లు ఉన్నాయి, బోలెడు పిచ్చుకలు కాపురం చేస్తున్నాయి, తుమ్మాకు ఒక్కటి రాలినా నేనూరుకోను అంటూఒక చేత్తో తుమ్మ చెట్టుని వాటేసుకుని, రెండో చేత్తో ముక్కుమూసుకుని ఊపిరి బిగబట్టి భీష్మించుకుని కూర్చుంది. ఆ రోడ్డు ఆ చెట్టు దాకా వచ్చి చంద్రవంక లాగా వయ్యారపు మలుపు తిరిగింది.

అంతటి అన్నపూర్ణమ్మగారిని అమెరికా రెండోసారి తీసుకువచ్చి బంధించాడు కొడుకు..

పోయినసారి, పదిహేనేళ్ల క్రితం మనవరాలుని పెంచటానికి వచ్చినప్పుడు, వస్తా, వస్తా తన చీర కొంగు కొనని మజ్జిగలో ముంచి, దాంట్లో గోగు గింజలు కట్టుకుని తెచ్చింది. కొడుకింటికి రాగానే గోగు గింజలని పక్కన పెట్టి, పాలు కాచి ఆరబెట్టి చీర కొంగు కొనని ఆ పాలలో ముంచి, పిండి, తోడు పెట్టింది. ఆ పెరుగు, జున్ను కంటే గట్టిగానూ, తియ్యగాను తయారయింది. ఈ కాలానికి అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలన్నింటికి ఆ పెరుగు తోడు విస్తరించింది. రెండో రోజు, కొడుకూ కోడలూ ఉద్యోగానికి వెళ్లిన తరువాత మనవరాలితో కలసి లాన్ లో ఆడుకుంటూ ముల్లు అట్లకాడు పట్టుకుని లాన్ ఒక మూల తవ్వి, మట్టి సరి చేసి, తను కొంగున ముడి కట్టుకొచ్చిన గోగు గింజలని వేసింది.

గోంగూర ఏపుగా పెరిగింది. గోగు పూలైతే మహా సొగసుగా ఊగాయి. తుమ్మెదల గుంపు, వాటిని పట్టుకోటానికి పక్షుల గుంపూ చేరాయి. అప్పుడప్పుడూ మనవరాలిని పార్క్ లో ఆడించమంటూ కోడలు దించి వచ్చేది. అక్కడ పోగేసిన ఏవేవో చెట్ల గింజలు తీసుకువచ్చి, అట్లకాడతో తవ్వి ఇంటి వెనకాల దడి చుట్టూ వేసింది.

మనవరాలి పుట్టిన రోజని పార్టీ పెడితే, అన్ని కూరలతోపాటు, లాన్ లో పెరిగిన గోంగూరతో పచ్చడి చేసింది. మనవరాలు కేక్ కట్ చేస్తున్నప్పుడు గొడవ మొదల్లయ్యింది. పెద్ద పెద్దగా కూతలు వేసుకుంటూ పోలీసు కార్లు వచ్చాయి. ఒక్క ఉదుటున పోలీసులు లోపలికి చొరపడి "ఫ్రీజ్" అని అరచి, బెదిరించడం మొదలు పెట్టారు. ఓ నలుగురు పోలీసులు గోంగూర మొక్కల దగ్గరకి వెళ్లి ఫోటోలు తీసి, పచ్చటి గోంగూర మొక్కలని నరికి మోపు కట్టారు. లోపలికి వచ్చారు. ఒక పోలీసు "మారువానా" అన్నాడు, ఇంకొకడు వీడ్ అన్నాడు. "గంజాయి పెంచుతుతున్నారా?" అని ఇంకొక తెలుగు కోడలు వంకర్లు పోతూ కిసుక్కుమంది. నవ్వుకుని, గోంగూర పచ్చడితో అన్నం కలుపి, పోలీసువాడికి తనకి వచ్చిన ఇంగ్లీసులో eat అని చెప్పి, చేతులతో సంజ్ఞలు చేసి, చేతిలో ముద్ద పెట్టబోయింది. వాడు సుకుమారంగా ఎడంచేతి పిడికిలి బిగించి, చిటికిన వేలు ముందుకు చాచి గోంగూర పచ్చడి ముద్దకు అంటించి, నాలుకకు రాసుకుని చప్పరించి, తననూ, కోడుకునూ పోలీసు కారులోకి ఈడ్చుకుపోయాడు. ఆ పోలీసు వాడి మోహం మాత్రం నిజంగా ఎర్రగా మాడింది.

తరువాత, కొడుకు పోలీసుల చుట్టూ, కోర్టుల చుట్టూ తిరిగి, బోటనీ ప్రొఫెసర్లతో సాక్ష్యాలు ఇప్పించి కేసు కొట్టేయించుకున్నాడు. తనని వెంటనే ఊరుకి పంపించేసాడు. మళ్లీ పదిహేను సంవత్సారల తరువాత ఇప్పుడు తీసుకువచ్చాడు. ఆఫీసుకు పోతూ, పోయినసారి జరిగిన గొడవని గుర్తు చేశాడు.

కోడలేమో ముల్లు అట్లకాడ దాచేసి, ముల్లు అట్లకాడ ఎప్పుడో విరిగిపోయిందని చేతులు వంకర్లు తిప్పుతూ అబద్ధం చెప్పింది. మనవరాలు కూడా పెద్దదయ్యింది, దానికి కూడా తన చదువు తన స్నేహితులతో సరిపోతున్నది. చెయ్యటానికి కూడా ఏమీ పని లేదు.

గుమ్మడి కాయ కూర చేయటం కోసం పోపు డబ్బా తీయబోతే, అన్నీ చిందర వందరగా కనిపించాయి. అన్నీ అడుగూ బొడుగూ ఉన్నాయి. పోపు డబ్బా ఉన్న అరలోనే వేరే దినుసులుకూడా చిన్న చిన్న ఫాషన్ గాజు సీసాల్లో అడుగంటి ఉన్నాయి. కోడలకి శుభ్రం తక్కువ, వివరం తక్కువ, దుబారా ఎక్కువ అని అనుకుంది అన్నపూర్ణమ్మ గారు. అన్నిటినీ శుభ్రం చేయటం కోసం వెనక డెక్ మీదకు చేర్చారు. గుమ్మడి కాయ కోసిన గింజలని కూడా డెక్ ఒక మూల శుభ్రం చేసి ఎండపెట్టింది.

ఈ లోపల కర్ణ కఠోరంగా పైనుంచి పక్షి అరుపు వినబడింది. చూస్తే పాల పిట్ట. రెక్కలు నల్లగానూ, శరీరం నీలం రంగులోనూ ఉంది. తన ఊరిలో ఉన్న పాల పిట్ట కంటే కొంచెం పెద్దది. కర్ర్ కర్ర్ అంటూ అరుస్తోంది. "నేను నిన్నేమి చేశానే?" అని ముద్దుగా విసుక్కుంది అన్నపూర్ణమ్మ గారు. కొంచెం అవతలకి వెళ్లి పోపు డబ్బాలో అడుగున ఉన్న గింజలు లాన్ కి అవతల ఉన్న మట్టి మీద విసిరింది. నల్ల గసగసాలు, తెల్ల ఆవాలు. కోడలుకి ఏ దినుసులలో రుచి ఎక్కువుంటుందో తెలీదనుకుని, కొన్ని సీసాలు సగం నిండుగా ఉన్నా మట్టి మీద జల్లింది. ఇంట్లో కోడలు డయిటింగ్ అనుకుంటా

సజ్జలూ, జొన్నలూ, రాగులూ, పొద్దు తిరుగుడు గింజలూ, ఎండు మొక్కజొన్న గింజలూ, బఠాణీలూ, ఇంకా ఏమిటో చాలా ఉన్నాయి. లేకపోతే కొడుకుతో డయిటింగ్ చేయించుతున్నదేమో? అన్నీ తీసుకు వెళ్లి బయట పారబోసింది.

పాల పిట్ట మళ్లీ కర్ర్ కర్ర్ మన్నది. తను ఎండబెట్టిన గుమ్మడి గింజలని నోటి నిండా పట్టుకుని చెట్టు కొమ్మ మీదకి ఎగిరింది.ఈ చెట్టు పదిహేనాళ్ల క్రితం తను వేసిన విత్తనమేనా అనుకుంది అన్నపూర్ణమ్మ గారు. పాలపిట్ట చెట్టు కొమ్మల సందులలోనుంచి ఒకొకక్క కొమ్మ పైకి గెంతుకుంటూ చెట్టు చిటారు కొమ్మ పైకి చేరి, చుట్టూ చూస్తోంది. పాల పిట్ట తనని ఎవరూ చూడటం లేదనుకున్నది కామోసు, చెట్టు మీద నుంచి ఎగురుకుంటూ లాన్ అటువైపు మూలకి చేరింది. నోట్లో గింజలని కింద పడేసి, ముక్కుతో నేలని పొడవటం మొదలు పెట్టింది. ఒకొక్క గింజనూ సుతారంగా ఆ చిన్ని చిన్ని కంతలలో పెట్టి, మళ్లీ మట్టి కప్పి, ఒకొక్క కంత మీదా ఎండుటాకులను జాగ్రత్తగా కప్పుతోంది. "ఓసి నీ దుంపా తెగా, గింజలని దాచుకుని తర్వాత తింటావా" అని అనుకుంది అన్నపూర్ణమ్మ గారు.

"పాల పిట్ట"

పక్షులు చాలా చేరాయి. వేటికి కావాల్సినవి అవి తిన సాగాయి. గువ్వలు చేరి సజ్జలూ, రాగులూ తిన్నాయి. నాలుగు రకాలుగా ఉన్న పిచ్చుకలు కూడా చేరాయి. పాల పిట్ట మాత్రం కర్ర్ కర్ర్ అని అరుచుకుంటూ మొక్క జొన్న గింజలనీ, పొద్దు తిరుగుడు గింజలనీ పట్టుకు పోయి దాచుకుంటోంది. ఎందుకో ముచ్చట వేసింది. నలుపూ, నీలం రంగుల్లో ఉంది కాబట్టి కృష్ణుడు అని పేరు పెట్టుకుంది. మిగిలన పక్షులకు కూడా పేరు పెట్టుకుంది.

రాత్రికి కోడలుతో అన్నీ సరుకులూ తెప్పించి సీసాలు నింపింది. గుమ్మడి కాయ కూర పూర్తి చేసింది. రెండో రోజు ఏమీ తోచకపోతే కొన్ని గింజలు తీసుకువచ్చి ఈ సారి కొంచెం దూరంగా మట్టి మీద వేసింది. పక్షులు తయారయ్యి తిన్నంత తిని, మిగిలిన వాటిని జిమ్మటం మొదలుపెట్టాయి. అన్నపూర్ణమ్మ గారు గింజలు చెల్లా చెదురయ్యిన చోటల్లా నీళ్లు చిలకరించటం మొదలుపెట్టారు. కృష్ణుడు మాత్రం గింజలు దాచుకుంటున్నాడు. దొంగ ఎక్కడ దాచుకుంటున్నాడో అన్నపూర్ణమ్మ గారు కనిపెడుతూనే ఉంది. అక్కడ కూడా కొన్ని చోట్ల నీళ్లు చిలకరించారు. కృష్ణుడు కర్ర్‌కర్ర్‌మని అరిచాడు. ఇక వాటితోనే కాలక్షేపం.

రెండు నెల్లు గడిచాయి. మొక్కలు పెరగాయి. సజ్జలు, రాగులు, జొన్నలూ, మొక్క జొన్నలూ కంకులు వెయ్యటం మొదలు పెట్టాయి. గసగాలు పూలు గాలికి రెప రెపలాడుతున్నాయి, మిస మిసలాడుతున్నాయి. గుమ్మడి పూలు వెండి పళ్లెంలా మెరిసి, రెండో రోజుకు ముడుచుకుని, మూడో రోజుకి పింద వేస్తున్నాయి. ప్రొద్దు తిరుగుడు పూలైతే సూరీడుకి పోటీ పడుతున్నాయి. రకరకాల పూలు పలకరిస్తున్నాయి.

కొడుకూ కోడలూ ఏమిటో ఎప్పుడూ పరిగెడుతూనే ఉంటారు. ఇట్లా వస్తారు, అట్లా వెళతారు. ఇక తనకు కాలక్షేపం ఆ పక్షులూ, మొక్కలు మాత్రమే. మనవరాలు మాత్రం ఒక రోజు ప్రొద్దు తిరుగుడు పూలని చూసి "ఎంత పెద్ద పూలో" అని ఆశ్చర్యపోయింది. "నువ్వు ఈ మొక్కలని ఎప్పుడు పెట్టావు" అని నానమ్మని అడిగింది. "నేను పెట్టలేదు, కృష్ణుడు నాటాడూ" అని బదులిచ్చారు అన్నపూర్ణమ్మగారు.

చిన్న అన్నపూర్ణకి ఆశ్చర్యం పెరిగింది. కృష్ణుడెవరు అంటే, అన్నపూర్ణమ్మగారు మనవరాలిని లోపలికి తీసుకువచ్చి కొన్ని ప్రొద్దు తిరుగుడు గింజలిచ్చి డెక్ పైన పెట్టి పక్షులేం చేస్తాయో గమనించ మన్నది.

"అడిగో కృష్ణుడు" అన్నారు అన్నపూర్ణమ్మగారు.

"ఓ ఆ పక్షి పేరు కృష్ణుడా, ఇక్కడ 'బ్లూ జే' అంటారు నానమ్మ, ఇది మా కాలిఫోర్నియా రాష్ట్ర పక్షి" అన్నది చిన్న అన్నపూర్ణ.

"అవునా, మా ఆంధ్ర రాష్ట్ర పక్షి 'పాల పిట్టా, వీళ్లిద్దరూ అన్నదమ్ములన్నమాట, సరే ఏం చేస్తుందో జాగ్రత్తగా గమనించు" అన్నారు అన్నపూర్ణమ్మగారు.

కృష్ణుడు గింజలని జాగ్రత్తగా దాయటం గమనించింది చిన్న అన్నపూర్ణ.

"ఇప్పుడు వెళ్లి మనం కొంచెం నీళ్లు చిలకరిస్తే చాలు. అన్ని గింజలమీద చల్లవద్దు,, కొన్ని కృష్ణుడు తినాలి కూడా కదా. మనకంటే పక్షులకెక్కువ తెలుసు ఏ మొక్కలు ఎక్కడ పెట్టాలో, వాటినుంచి కూడా మనం నేర్చుకోవాలి. పిచ్చుకలైతే బోలెడు పురుగుల్ని తింటాయి, వాటిని కాపాడితే మనకు పురుగులు ఉండవు" .

"నానమ్మ, నువ్వు జీనియస్" అంది చిన్న అన్నపూర్ణ.

"మనం మట్టిని పోషిస్తేనే, మట్టి మొక్కలని పోషిస్తుంది, మొక్కలు మనల్ని పోషిస్తాయి. అందుకని మనం వంట చేసేటప్పుడు పనికి రానివి ఏవీ పారేయకూడదు" చెప్పారు అన్నపూర్ణమ్మగారు.

"మట్టిని పోషించటమేమిటి?" అడిగింది చిన్న అన్నపూర్ణ.

"నువ్వే ఆలోచించు"

'బ్లూ జే'

చిన్న అన్నపూర్ణ మొక్కల చుట్టూ తిరుగుతూ గుమ్మడి పాదు మొదలులో కూరగాయ ముక్కల తొడాలూ, కాఫీ పొడి, కోడి గుడ్డూ పెంకులూ గమనించింది. అక్కడ ఒక పక్షి వానపాముల్ని ముక్కున వేలాడేసుకుని చూస్తోంది. "దీన్ని రాబిన్ అంటారు నానమ్మా" అన్నది.

"అవునా మా గోరువంక లాగా ఉన్నది, చూసావా మనం చాలా చాలా కొని ఇంటికి తెచ్చుకుంటాము. ఇక్కడ అందరూ మనకు అవసరం లేదని గార్బేజీ లో నింపి ఎక్కడకో పంపుతారు. మనం మట్టిని కొంచెం పోషిస్తే ఎన్నిటిని పోషిస్తున్నదో కదా!" అన్నారు.

"మరి నీకు ఏ గింజలు ఎక్కడ వెయ్యాలో ఎలా తెలుసును, ఎక్కడ చదువుకున్నావు?"

"చదువా చట్టుబండలా, రెండు కళ్లూ రెండు చెవులూ ఉన్నాయి కదా, అవే నేర్పించుతాయి. అవి నేర్పించినవి చెయ్యటానికి రెండు చేతులు ఉన్నాయి, అంతే"

"మొక్కలన్నీ ఒక వరసలో ఉంటే బాగుండేవి" అన్నది చిన్న అన్నపూర్ణ.

"ఏమో, కొన్ని కొన్ని మొక్కలు, చెట్లకీ స్నేహాలుంటయి అనిపిస్తుంది. వాటంతకవే పెరిగేటప్పుడు ఎప్పుడూ ఒక వరసలో పెరగవు కదా! కొన్ని మొక్కలేమో ఇంకొన్ని మొక్కలకి నీడనిస్తాయి. మన ఊరిలో అయితే, దొండ పాదుకి పందిరి వేసి, ఆ నీడలో అల్లం మొక్క వేస్తాము. ఇప్పుడు నువ్వే ఆలోచించు ఒక వరసలోఎందుకు లేవో, ఉండాల్సిన అవసరం ఉందో లేదో" అన్నారు అన్నపూర్ణమ్మ గారు.

పెద్దా, చిన్న అన్నపూర్ణలిద్దరూ ఆ రోజు నుండీ సాయంకాలం మొక్కలూ, పక్షులతో ఆడుకోవడం మొదలుపెట్టారు.

ఒక రోజు ఉత్సాహంగా స్కూల్ నుంచి వచ్చింది చిన్న అన్నపూర్ణ. "నానమ్మ నువ్వు చేసే పనులన్నీ, నీ పద్ధతులనీ గురించి పరిశోధించి ఒక వ్యాసం వ్రాసా. నువ్వు చేసేది పెర్మాకల్చర్, ఇది ఆర్గానిక్ గార్డెనింగ్ కంటే మంచిది. నీ గురించి కూడా వ్రాసా. నేను వ్రాసిన వ్యాసానికి "ఏ" గ్రేడ్ వచ్చింది. మా బయాలజి టీచర్ బార్బరా డిక్సన్, ఛాదస్తపు ముసలావిడి, ఇంతవరకు ఎవరికీ మంచి మార్కులు ఇవ్వలేదు. మా క్లాస్ వాళ్లనందరినీ వచ్చి నీ గార్డెన్ చూడమంది. ఆవిడ కూడా వస్తానన్నది".

"అవునా, అందరినీ నాకు కూడా చూడాలని ఉంది. నీ గ్రాడ్యుఏషన్ పార్టీకి తప్పకుండా పిలువు అందరినీ" అన్నారు అన్నపూర్ణమ్మ గారు మనవరాలు అన్నపూర్ణతో.

ఒక రోజు గ్రాడ్యుఏషన్ పార్టీ అని మొదలు పెట్టారు. చాలా మంది వచ్చారు. అందరికీ తను ఒక్కటే బోలెడు కూరలు చేసింది. అందరూ సాయంకాలం గాలికి లాన్ లోకి చేరుకున్నారు.

మనవరాలి స్నేహితురాలు ఒకతె గబ గబా గుమ్మడి కాయ దగ్గరకు పరిగెత్తి దాని మీద ఎక్కి కూర్చుని ,బుద్ధావతరంలాగ పోజు పెట్టి, సెల్ఫీ తీస్కోవటనికి ప్రయ్త్నించి., కిందకి దొల్లి పడింది. పిల్లలందరూ గలగలా నవ్వారు. పోటీలు పడి పడి ఫొటోలు తీసుకుని "గ్రాండ్మా ఈజ్ ఏ జీనియస్" అని చప్పట్లు కొట్టారు.

పార్టీకి వచ్చిన ఒక కోడలు "ఈ మొక్కలన్నీ ఇంత అందంగా ఉన్నాయి, మీ గార్డెనర్ ఎవరూ?" అని అడిగింది. కోడలు అనుమానంగాను, కొడుకు భయంగాను అన్నపూర్ణమ్మ గారి వంక చూశారు.

పిల్లందరికీ చిట్టి చిట్టి తేనె గారెలు పెట్టారు అన్నపూర్ణమ్మగారు.

"గ్రాండ్ మా ఈజ్ ఎ గ్రేట్ కుక్" అన్నారు పిల్లలందరూ. కోడలు వచ్చి ఇల్లంతా గందరగోళమేమిటని చిరాకు పడింది.

మీ టీచర్ భ్రమరాంబ గారు. రాలేదా అడిగారు అన్నపూర్ణమ్మ గారు.

“ ఓ, టీచర్ బార్బరా డిక్సన్? అమ్మో ఆవిడ రాకుండా ఉంటేనే మెరుగు, మళ్లీ మాకు ఇక్కడకూడా పాఠాలు చెపుతుంది.” అన్నారు పిల్లలందరూ.

"తప్పకుండా వస్తానన్నది నానమ్మా, కానీ ముసలావిడకదా తీరికగా వస్తుంది" చెప్పింది చిన్న అన్నపూర్ణ

కేక్ కట్ చెయ్యటం మొదలుపెట్టారు. ఒక్కసారిగా పోలీసు కార్ల మోతలు. పోలీసు వాళ్లు దూసుకు వచ్చారు. గబ గబా పరిగెత్తి లాన్ అవతల మొక్కల దగ్గరకి చేరారు. ఒకడు చేతికి తెల్లని మేజోళ్లు తొడుక్కుని గసగసాల పూలు పట్టుకున్నాడు. "పాపీ ఫ్లవర్స్, ఓపియం" అని అరిచాడు. "గంజాయి అయిపోయింది, నల్లమందు పెంచుతున్నారా ఈసారి?" పకా పకా ఎగతాళిగా నవ్వుతూ తళుకుల గొలుసుకేలాడుతున్న చిన్ని పరుసుని అంత పెద్ద నడుము మీద నాట్యం చేయించింది ఇంకో కోడలు.

అన్నపూర్ణమ్మ గారు నవ్వుకుని గసగాల వంకాయ కూర గిన్నె పోలీసు వాడి ముందుకు తోసింది. క్రితం సారి చూసిన పోలీసు వాడే. బాగా లావయ్యి మొద్దుబారాడు. పోలీసు వాడు ఒక్కసారిగా వెన్నక్కి దూకి తుపాకి ముందుకు జాపాడు.

కొడుకునీ, తననీ మళ్లీ పట్టుకుపోయి పోలీసు కారులో కూర్చోబెడుతున్నారు. కృష్ణుడు దగ్గరగా వచ్చి కర్ కర్ అని అరిచాడు. "అయ్యో, కృష్ణుడికి ఈ పూట ఏమీ వెయ్యలేదే" అని నొచ్చుకున్నారు అన్నపూర్ణమ్మ గారు.

"ఎక్స్ క్యూజ్ మీ ఆఫీసర్, ఇదిగో ఇవి పాపి సీడ్ మఫ్ఫిన్స్. ప్రతి గ్రాసరీ స్టోర్లోను దొరుకుతాయి. మరి వాళ్లందరినీ కూడా అరెస్ట్ చేస్తారా?" అని అడిగింది చిన్న అన్నపూర్ణ. వెనకే దాని స్నేహితులు నిలబడివున్నారు. "య్యా, మేమందరమూ కూడా ఇప్పుడు ఈ మఫిన్స్ తింటాము, మమ్మల్ని కూడా తీసుకు వెళ్లండి అని ముందుకువచ్చారు”.

చిన్న అన్నపూర్ణ స్నేహితులని వారించింది. "నేను పోలిసులతో మాట్లాడతాను.మీరందరూ మీ సెల్ ఫోనులతో లైవ్ స్ట్రీం వీడియో ఫేస్ బుక్‌లోనూ, ట్విట్టర్‌లోనూ పెట్టండి. మన స్కూల్ వాళ్లల్లందరికీ మెసేజ్ పంపండి, ప్రతివొక్కళూ రీట్వీట్ చేసి వారికి తెలిసినవాళ్లకి దేశం మొత్తం, కాదు కాదు ప్రపంచం మొత్తం పంపమని చెప్పండి. మన టీచర్లకి, ప్రిన్సిపాల్కి కూడా మెసేజ్ పంపండి . టివి వాళ్లందరికీ కబురు చెయ్యండి, ఒక సీనియర్ సిటిజన్ని కారణం లేకుండా అరెస్ట్ చేస్తున్నారని."

—-X—-

భూగోళానికి ఆవలి వైపున, ఒకానొక తెలుగు పల్లెటూరిలో కోడి కూసింది.

ఒకానొక వనితా శిఖామణి అలవాటు ప్రకారం టివిలో భక్తి పాటలు పెట్టుకుని వాకిలి ఊడవడాం మొదలుపెట్టింది. ఇంటాయన ఖస్సుమంటూ లేచి టివి కట్టేయటానికి తయారయ్యడు.

ఇంతలో టివిలో భక్తి కార్యక్రమాలు ఆగి "పగులుతున్న వార్తలు, పగులుతున్న వార్తలు" అని మోగింది. టివి ఎనౌన్సర్ అందుకున్నాడు "ఇప్పుడే అందుతున్న సమాచారం, అమెరికాలో అమానుషం, ఒక భారతీయురాలు, ఒక పండు ముదుసలి, ఒక వృద్ధురాలిని అమెరికా పోలీసులు అమానుషంగా, నిర్దయగా, ఏ మాత్రం కనికరం లేకుండా అరెస్టు చేస్తున్నారు. లైవ్ వెళ్దాము, మీరే చూడండీ. ఫేస్‌బుక్ లోనుంచి మీకు అందిస్తున్నాము. పగులుతున్న వార్తలు. అసలు అమెరికాలో మన భారతీయులకు, ముఖ్యంగా స్త్రీలకు, మన ఆడపడుచులకు, మన తల్లులకు ఇలాంటి అవమానాలు ఎందుకు

జరుగుతున్నాయో అర్థంకావటంలేదు, ఈ విషయం గురించి చర్చించటానికి హక్కుల సంఘం గౌరవాధ్యక్షులు మొరమొర రావు గారు పోన్ లైన్లో వున్నారు, వారి అభిప్రాయం తెలుసుకుందాం. మొరమొర రావు గారు, మొరమొర రావు గారూ, హల్లో, హల్లో ..."

"అయ్యో అయ్యో టివి కట్టేయమాకు, అమ్మో అమ్మో మన అన్నపూర్ణమ్మ గారిని అమెరికాలో పోలీసులట్టుకెళ్తన్నారు, వామ్మో వామ్మో .." అరిచింది ఆ వనితా శిఖామణి వాకిలి ఊడవటం ఆపి. ఊరంతా చేరింది.

టివి లో చిన్న అన్నపూర్ణ వైపుకు తిరిగింది సెల్ ఫోన్ కెమేరా.

"యెవరీ పిల్ల, జీను ఫాంటేస్కుందికానీ అచ్చు మన అన్నపూర్ణమ్మగారిలాగా ఉందే" అన్నది ఇంకో వనితా రత్నం.

"యెవరో ఏంటి, తెలీట్ల, జీను పాంటేసింది కానీ పోలికలు తెలీట్లా, మన అన్నపూర్ణమ్మగారి మనవరాలే, చిన్న అన్నపూర్ణ"

చిన్న అన్నపూర్ణ చేతులు ముందుకి జాపి ఇంగిలీసులో ఏదో చెపుతాంది. పోలీసులు పెడ రెక్కలు విరిచి సంకెళ్లెయ్యబోతున్నారు.

"పగులుతున్న వార్తలు, పగులుతున్న వార్తలు, అమెరికాలో అమానుషత్వం, అమెరికాలో భారతీయ సంతతి వారి నందరినీ అరెస్ట్ చేస్తున్నారు. హల్లో మొరమొర రావు గారూ, హల్లో, హల్లో .."

"అయ్యో అయ్యో చిన్న పిల్లను కూడా అరెస్టు చేస్తున్నారు .." నోళ్లు నొక్కుకున్నారు వనితలందరూ. పిడికిళ్లు బిగించారు మొగవాళ్లందరూ.

పాలపిట్ట ఒకటి "కిర్రు కిర్రు" మంటూ ఎగిరివచ్చి నేరేడు చెట్టు కొమ్మ మీద వాలి టీవి వంక చూసింది.

ఇంతలోటివీలో కనబడుతున్న గుంపులోనుంచి "డిక్సన్, నన్ను కూడా అరెస్ట్ చెయ్యి" అంటూ ఖంగు మంటూ ఒక గొంతు మోగింది. సెల్ ఫోన్ కెమేరా అటు తిరిగింది. ఒక ముగ్గు బుట్టు తల మామ్మగారు వాకర్ తోసుకుంటూ చుట్టూ చేరిన గుంపును తోసుకుంటూ వస్తున్నారు. చుట్టూతా ఉన్న పిల్లలందరూ చప్పట్లు కొడుతూ "మిస్సెస్ డిక్సన్, టీచర బార్బరా డిక్సన్" అంటూ అరవటం మొదలు పెట్టారు.

చిన్న అన్నపూర్ణని అరెస్ట్ చెయ్యబోతున్న పోలీసు, ఒక్కసారిగా తల ఎత్తి చూసి "మామ్, అమ్మా, నువ్వు ఇక్కడికెందుకు వచ్చావు" అన్నాడు.

"ముందు నన్ను అరెస్ట్ చెయ్యి" అని వాకర్ వదిలి చేతులు చాపారు మిసెస్ డిక్సన్. పడిపోతున్న పెద్దావిడను పోలీస్ పడిపోకుండా పట్టుకున్నాడు."

"పగులుతున్న వార్తలు, పగులుతున్న వార్తలు. అమెరికాలో జాత్యాహంకారపు పోలీసులు, వాళ్ల జాతీయులను వదిలేసి మన బారతీయులను, ముఖ్యంగా స్త్రీలను, మహిళలను, అబలలను అరెస్ట్ చేస్తున్నారు. మొరమొర రావు గారూ, హల్లో, హల్లో .."

టివిలో ముగ్గుబుట్ట తల మామ్మగరు పోలీసు ఆఫీసర్ కళ్లలోకి సూటిగా చూస్తూ చెబుతున్నారు "వీళ్లందరూ నా స్కూల్లో పిల్లలు. ఈ అమ్మాయి పేరు "ఆన్నా", అనాపూరాన నా క్లాసులో ఫస్టు వచ్చింది. వాళ్ల గ్రాండ్మా చేసే పర్మాకల్చర్ గురించి చాలా మంచి వ్యాసం వ్రాసింది. ఆవిడని, ఆవిడ గార్డెన్ని చూద్దామని నేను కూడా వచ్చాను. ఓ ఐ యామ్ సారీ" అని పోలీసు కారులో ఉన్న అన్నపూర్ణమ్మ గారి చేతులు పట్టుకుంది. మళ్లీ పోలీసు వైపు తిరిగి, "ఆవిడని అరెస్ట్ చేస్తే, నన్ను కూడా చెయ్యి, కానీ ఈవీడ చేసిన తప్పేమిటో నాకూ అర్థం కావటంలేదు".

చిన్న అన్నపూర్ణ అందుకుంది "పాపీ సీడ్స్ తప్పయితే గ్రాసరి స్టోర్సులో ఎందుకు అమ్ముతున్నారు? అసలు కాలిఫోర్నీ రాష్ట్ర పుష్పం పాపీ కాదా? మిసెస్ డిక్సన్, మీ కొడుకుకి ఈ మాత్రం తెలీదా? మా అందరికీ బోలెడు పాఠాలు చెబుతారే, మరి మీ కొడుకుకి చెప్పలేదా? సీనియర్ సిటీజన్ అని కూడా చూడకుండా అరెస్ట్ చేస్తారా? ఆవిడ దగ్గర మనమందరమూ నేర్చుకోవలసింది చాలా ఉంది అని క్లాస్లో మీరే చెప్పారు కదా?" అంటూ నిలదీసింది. చుట్టూతా ఉన్న పిల్లలందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

పోలిసువాడికి తప్పలేదు, అన్నపూర్ణమ్మగారిని కారు దించేసాడు. టీచర్ బార్బరా డిక్సన్ అన్నపూర్ణమ్మగారిని కౌగిలించుకుంది. పిల్లలు మళ్లీ చప్పట్లు కొట్టారు. టీవీలో పాల పిట్ట ఒకటి "కర్ర్ కర్రో" అంటూ రెక్కలు టప టపా కొట్టుకుని చప్పట్లు కొట్టింది. పల్లెలో నేరేడు చెట్టు మీది పాల పిట్ట "కిర్ర్ కిర్రో" అంటూ రెక్కలు టప టపా కొట్టుకుని చప్పట్లు కొట్టి ఎగిరిపోయింది.

"అమ్మో అమ్మో ఇక్కడ మన అన్నపూర్ణమ్మ గారిలానే చేసింది అక్కడి చిన్న అన్నపూర్ణ" అన్నదో మెచ్చులాడి.

"అక్కడి చిన్న అన్నపూర్ణ అంటావేంటీ, మన చిన్న అన్నపూర్ణే, చిన్న పిల్లప్పుడు చూసాం, మళ్లీ ఇప్పుడు ఇలా సూత్తన్నాం" అన్నది ఒక సునయన.

"పగులుతున్న వార్తలు, హల్లో, హల్లో, మొరమొర రావుగారు, అమెరికాలో ఏదో జరుగుతుందనుకున్నాం, ఏం జరగలేదు, ప్చ్. మిమ్మలని అనవసరంగా తెల్లారే లేపాం. క్షమించండి. మళ్లీ పొడుకోండి. ఇప్పుడు తప్పదు, మళ్లీ భక్తి మార్గం పాటలు వినండి."

Click here to share your comments on this story